

Jong geleerd, oud gedaan

Een paard is een schrikdier. Als hij iets aan zijn benen voelt of vast zit, raakt hij in paniek. Soms zelfs zo erg dat hij de hoof van zijn been trekt. Het is dus wel fijn als een paard leert om rustig te blijven in zulke situaties.

Toen Migo nog hengst was (één jaar oud), heeft hij een poosje met mijn oudere ruïn Palmer in de wei gestaan. Palmer was niet meer zo speels en om Migo wat te doen te geven, had ik een hooibal in de wei gelegd. De ballijnen konden los, dus als hij met een been in de hooibal zou komen te zitten was dat niet gevaarlijk.

Migo vindt de hooibal meteen erg interessant. Palmer is niet zo dapper en vlucht naar het einde van de wei. Doordat Migo de bal wel interessant vindt, wordt Palmer nieuwsgierig en komt terug om naar de bal te kijken. Inmiddels heeft Migo de bal goed onderzocht en zijn neus tussen de ballijnen door gewurmd. Nu blijft de bal achter zijn oren steken. Als Palmer er aan komt tilt Migo zijn hoofd, inclusief bal, op! Palmer schrikt zich rot en holt weer naar de andere kant van de wei.

Dagelijks is Migo met de bal bezig. Soms maait hij er met een been naar en dan zit zijn been er in. Vervolgens loopt hij dan bedachtzaam weg met de bal nog steeds om zijn been. Als hij merkt dat dat niet helpt kijkt hij mij aan, alsof hij zegt: 'Wil je even helpen?' en natuurlijk doe ik dat. Het voordeel van al dit spelen met de hooibal is dat Migo behoorlijk bomproef geworden is.

Inmiddels is hij elf jaar oud. Als Migo op de poetsplaats staat en ik het zadel ga halen, heeft hij een beetje lopen draaien en zodoende tref ik hem aan met het touw om zijn been en over zijn hoofd. Hij merkt dat hij er niks aan kan veranderen en kijkt mij vragend aan: 'Help je even?' lijkt hij te zeggen, want hij weet nog dat dat de manier is om uit een ongemakkelijke situatie te komen.

Jong geleerd, oud gedaan!